

БУРЛАЧУК Фока Федорович (09(22). 07. 1914, с. Сніжна, нині Погребищен. р-ну Вінн. обл. — 25. 09. 1997, Київ) — прозаїк, військовик. Батько [Леоніда](#) і [Віктора Бурлачуків](#). Член СПУ (1982). Премія ім. В. Короленка (1997). Учасник 2-ї світової війни, бойові нагороди. Генерал-майор. Закін. Військ. академію Генштабу (1951). Понад 30 р. служив у лавах рад. армії.

Друкувався під час війни у фронт. газетах. Писав російською мовою, переважно на істор. теми, беручи за основу архівні документи. Зокрема повісті «Черниговского полка поручик» (К., 1979), «Сожженные мосты» (К., 1981), «Владимир Раевский» (Москва), «Белый лебедь» (К., обидві — 1987) присвяч. темі декабристів.

Основні твори

Возвращайтесь, аисты. К., 1978; Нержавеющий клинок. К., 1983; Любви последний свет. К., 1993.

Рекомендована література

1. Дмитренко О. Я вірю в долю // Політ без приземлення. К., 1986;
2. Райгородецкий Е. Этот своенравный генерал // Радуга. 1989. № 10;
3. Качкан В. Соната людських доль // Краси нев'януче пелюстя. К., 1991;
4. Дмитренко О. Чи ж добре бути генералом? // ЛУ. 1994, 4 серп.

[А. М. Подолинний](#)

Бібліографічний опис:

Бурлачук Фока Федорович / А. М. Подолинний // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2004. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-38117>. – Останнє поновлення : 2024.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).